Kahve Molası

ISSN: 1303-8923

Kahveciler.. YAZIN "KAHVE MOLASI"NA Ölümsüzleşin!..

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 426

19 Ocak 2004 - Fincanın İçindekiler

- DOST MUYUZ, DEĞİL MİYİZ ? ... Ebru Kargın
- Türkiye ne İstiyor? ... Kemal Duykan
- Sürpriz..! ... Tuba Çiçek
- TAVUSKUŞU İLE KOBRA ... Tamer Soysal
- TARÇIN ... Aysın Koşan
- SADECE SEN GİTTİN ... Funda Güven

- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Sözün Özü

Cevizin kabuğunu kırıp özüne inmeyen, cevizin hepsini kabuk zanneder.
(Gazali)

Editör'den : Bir eşeklik etmişiz!..

İyi haftalar,

Ne güzel bir hafta sonuydu değil mi? Beklenmedik bir şekilde pırıl pırıl ve ılık. Oysa beklenen, kar, buz ve soğuktu. Belki umulan demeli çünkü tam vakti. Kışın tam göbek deliğinde değil miyiz? Beklenen soğuktu gelen güneş oldu, tıpkı popstarda olduğu gibi. Aman Firdevs elenecek derken birinci, Barış nasılsa kalır derken yolcu oldu. Bunda benim tehdidimin rolü oldu mu bilemiyeceğim ama etkili olduğu gerçek. Baksanıza kız birdenbire %40 oylara yükseldi. Millet parmaklarının donmasından mı korktu dersiniz? Bir nebze de olsa Firdevs Streisand kardeşimize yardımımız olduysa ne mutlu bize. Haftaya elenme sırası Bayhan'da artık. Bu sadece benim fikrim değil. Cumartesi gecesi toplaştığımız yemekte yan komşularımızla birlikte 4 masa 35 kafanın ortak görüşüydü. Karşılıklı sevinç çığlıkları atarak kutladık sonucu. Bir ilginç kutlama da Firdevs'in birinciliğini öğrendiğimizde yan masadaki 50 yaşlarındaki sarışın bayanla "Çaakk" yapışımızdı. Yer dar olmasa karşılıklı koşup göğüs tokuşturmaca yapacaktık ama olmadı, açlığımızı bastırmak, kutlamaları sürdürmek için gelecek haftaya sözleştik.

Bu popstar yüzünden sonunda başım belaya girecek. 22 Aralık yazımda Mutlu Hanımın gazetede çıkan yazısına sinirlenmiş, o sinirle birşeyler karalamıştım. Kıymetli okuyucularım hatırlayacaklardır. hatırlamayanlar da 22 Aralık tarihli sayıya göz atabilirler. O sıralar sigarayı bırakmamış olmam hasebiyle ekstra bir sinir katsayısı yükselişi de olmamasına rağmen, durumdan vazife çıkartmış ve duygusal (?!) bir yazıyı klavyeye almıştım. Mutlu Hanımın yazısından alıntı yaparak BBG Melih'ten söz etmiş ve kılsal bir durum olduğundan dem vurmuştum. Bakın şimdi siz benim eşekliğime. Ya dünya küçük ya da Kahve Molası büyüdü, Sevgili Melih'ten dün bir mail aldım. Haklı olarak sözlerimden alınmış ve kızgınlığını bana oldukça saygılı bir üslupla bildirme gereğini hissetmiş. Yazıyı tekrar okuyunca hakkını teslim etmem gerektiğine karar verdim ve gereken özür mesajlarını kendisine ilettim. Asıl üzüldüğüm ne oldu biliyor musunuz? Sevgili Melih iyi bir kahveciymiş. Gördünüz mü eşekliği? Gelde balkona çıkıp anırma. Sanırım onunla problemi çözdük, hatta kendisini KM'ye yazılarını göndermesi için ikna etmeye de çalıştım. Ama ben buradan sıkı bir ders çıkardım arkadaş. Bundan böyle yazılarımda geçen isimlere layık gördüğüm sıfatları tarta tarta kullanmam gerektiğini öğrendim. Öyle bir avazda çıkan lafların gereksiz yere insanları üzeceğini bilmek gerekirmiş. Başlangıç için ben öğrendim, eminim günün birinde sevgili silahşör yorumcularımız da öğrenirler. Aslına bakarsanız öğrenmeye de başladılar. Hepinize mutlu, haftasonu kadar ılık bir hafta diliyorum. Kalın sağlıcakla...

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Arkadaşlarınıza önermek ister misiniz?

KISAYOLLAR

SON BASKI

kahvemolasi.com
Arşivimiz
Yazarlarımız
Manilerimiz
Forum Alanı
İletişim Platformu
Sohbet Odası
E-Kart Servisi
Sizden Yorumlar
Kütüphane
Kahverengi Sayfalar
FİNCAN/SİPARİŞ
Medya
İletişim
Reklam
Gizlilik İlkeleri

Kim Bu Editor?

Kahveci Soruyor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

Aklıma Estiği Gibi : Ebru Kargın

DOST MUYUZ, DEĞİL MİYİZ ?

Geçen gün benim güzellik abidesi arkadaşım, canım dostumun başına gelen ve onu deli gibi üzgün, kırgın görmeme neden olan olayı duyunca yok artık yaaaa diye kükredim. Tabii onu bu kadar üzen şeyin ne olduğunu anlatmayacağım. Sadece o anlatırken, aklıma geldi, bu konuya dair bildiklerim, gördüklerim ve yaşadıklarımı anlatayım istedim, aklıma estiği gibi.

Dost muyuz, değil miyiz ?

Ben bu soruya cevap veremez oldum artık. Kendi isteğimle değil, gördüklerim, tanık olduklarım ve yaşadıklarım cevap verdirtmiyor... Tercih yapmam gerekse dostuz derim ama bilirim ki kimse inanmaz...

Yok yok benim bir rahatsızlığım yok aslında, sadece ya hep bana denk geliyor yada gerçek buydu da ben yeni anlıyorum... Yok kimsenin kimseye tahammülü... Hele kadınların hiç...

Neden bahsediyorum ? Kadınlardan tabii ki...

Her çeşit tepelenme testinden geçmiş ben, her zamanki gibi riski göze alıp, yine bildiğimi okuyarak azıcık rahatsızlık vereceğim...

Yakışıklı bir erkekle, çok güzel bir kadın aynı odaya kilitleyelim. Şimdi biz bu duruma ne deriz normalde, ateşle barut yan yana durmaz... Bence bu kadın ve erkek ateş ile barutun temsilcisi değiller. Aynı çatı altında bulunmanın sonucu en fazla aşk, meşk, sex vs. belki de bir bebek olur. Bundan kime ne ! Ama iki kadını aynı odaya kilitlersek, ateşle barutun yan yana gelmiş hali bu olur ve en iyi ihtimalle alev alır... Bundan kime ne mi ?

Kadının kadına ettiklerine tüm dünya şahittir. Her daim kurbandırlar birbirlerine. Tabii bana ne demek hakkı her daim mevcuttur, dikkatinize...

Mesela diyelim ki kurban çok güzel bir kadın... Başına gelecekler bellidir, aslında... Hep bir şeyine kulp takılır; poposu çok küçük, ay bu etek geçen sezondan, yakından gördüm o kadar da güzel değilmiş, sanki göbeği var biraz, boyu kısa gibi... Bu cümlelerin sahipleri, güzel kadını her zaman her yerde gölge gibi izler. Çok güzel kadının iki kurtuluş yolu var; ya çok acele tarafından yaşlanıp ve bir an evvel de pörsüyecek, yada duymazdan gelip, özgürlüğünü feda etmeyerek yalnız kalacak...

Buraya kadar pek can sıkıcı sayılmaz çok takıntılı olmayan, çok güzel kadın için. Bu kadarla sınırlı olunca kolay tabii es geçmek, ama maalesef ki daha cılkı çıkacak...

Bir defa çok güzel kadın, yine pek çok kadın tarafından dışlanır. Neden açık, erkek arkadaşı kocası yada başka bir şeyi olur da kadını beğenirse, kadında adamı beğenirse ne olur ya, kabus gibi... Düşünmesi bile çok fena ezer... İyisi mi uzak tutmalı bu çok güzel kadını... Sevgilisi, kocası yada başka bir şeyi olan adama, gerekli uyarıları, ülke meselesine gösterdiği ciddiyete denk haliyle yapar; nereye bakıyorsun, ohhh paşamız hayal aleminde, bana hiç böyle bakmadın sen, ya bana bak, gözlerimin içine içine gibi... Adama her çeşit baskı yapılır ve çok güzel kadından uzak tutulur güya... Çok güzel kadının ne kadar yakın olduğu hiç önemli değildir, mutlaka uzak kalmalıdır. Ne yani kadın çok güzel diye ahlaksız mıdır ? Sevgili yada kocalarının, dostu, en iyi arkadaşı, iş arkadaşı, avukatı, doktoru, diyetisyeni, vesairesi bu çok güzel kadınlardan biri olamaz. Eğer öyleyse bile, artık olmayacaktır. Çünkü bu durumdan korkunç rahatsız olan kadın delirecek ve delirmekle kalmayıp, sevgili yada kocasını delirtecektir. Adam delirir ve öyle yaşamaya boyun eğerse kadın için sorun yok, o galip çıkmıştır. Ama adam bunu reddederse vay haline...

Bu kadar mı, tabii ki hayır. Çok güzel kadının başına gelebilecekler bununla sınırlı değildir. Çok güzel kadının başının dertte olduğu bir başka kadın grubu vardır ki bunlara en can yakıcı, güya kendilerince çok akıllı kadınlar demek doğru olur. Güya diyorum çünkü, zeka gereksiz yere kullanıldıkça, amacından çıktıkça aptallığa neden oluyor. Bakınız nasıl... Şimdi bu kadınlar çok zeki ya, çok güzel kadına tahammül etmeyi başarmışlar. Başarmakla bırakmayıp, mecburen bir arada olması gerekliliğinin çok farkında olarak çok güzel kadına, tüm sıcaklığıyla dost kendini sunar. Çok güzel kadınsa mutludur, nihayet ona katlanabilen, en azından dost olmak için fırsat veren biriyle tanışmıştır.

Bu düşüncesi, hayal kırıklığına uğramadan hemen önceye kadar geçerliliğini koruyacaktır...

Aynı ortamlarda dost görüntüsüyle bulunurlar. Çok güzel kadının, biricik dostu, zeki kadının sevgili yada kocası kendisi için kardeştir. Neden kardeştir ? Çok güzel kadınla sıcak ilişkide bulunan güya zeki kadının amacı, sevgili yada kocası ile çok güzel kadın arasında gelişebilmesini muhtemel gördüğü duruma engel olmuştur adeta. (aslında sadece kendi azıtmış paranoyasıdır) İki dost kadın, birbirinin erkeklerine sulanmaz, kardeşlik ilişkileriyle donanırlar mantığını gütmüştür. Ne mantık ama... (Bu bir mantıksa eğer, engel teşkil ettiği söylenemez, akacak kan damarda durmaz bilindiği üzere)

Bu güya çok zeki kadının, çok güzel kadına yaptığı ilk numara olarak kalmayacaktır. Bir de bu işin ikinci ayağı var... İyi bir dost gibi kendini sunduğu çok güzel kadını, " o çok güzel olabilir, ama ben de çok zekiyim " edasında, her ortamda özellikle de dikkat çektiği ortamlarda, kalabalıkta aklıyla yerden yere vurma politikası baş gösterir. Şimdi kadın çok akıllı ya, çok güzel kadının anlaması zor, ama kalabalığın anlayabileceği türde imayla aşağılayacaktır... Çok güzel kadın dostunun tutumunu geç fark edecektir ve üstelik yanlış tanımlamalarla; " regl zamanı olmalı, çok çalışıyor, bak yine takmış kafayı birilerine " gibi. Aç gözünü be güzellik, bu kadın seni yerden yere vuruyor. Dost falan değilsiniz, çok ince bir şeytanlığın kurbanısın ve yine sadece güzel olduğun için. Amaç saçı uzun aklı kısa yaftasını yapıştırmak, boya küpü bir süs bebeğinden başka bir şey olmadığın imajını yaratmaktır insanlara... Çok zeki kadın bir gün dayanamayıp, boya küpü süs bebeği güya dostuna " güzel olmakla iş bitmiyor güzelim " diye hönkürünce dost muyuz, değil miyiz diye düşünecektir nihayet.

İşin acıklı kısmı, güzel kadının düştüğü durum ve incinmişliğinin yanında, bir de bu çok zeki kadına, çok güzel kadına yaptıklarından dolayı alkış tutacak bir dolu yandaşı da vardır. Beyin bu işte, kafatası içinde durduğu gibi durmuyor hayatın içinde... Neyse...

Zaman içinde bunu anlayan çok güzel kadın, müthiş bir hayal kırıklığı, ihanet ve aldanmışlıkla, derin bir üzüntü yaşayacaktır. Ve bunun sebebini belki de çok geç anlayacaktır; güzel olmak başa bela...

Kadınların halleri bunlarla mı sınırlı sadece, olur mu hiç, daha neler var neler...

Bir de hem çok güzel, hem çok zeki hem de her şeyde en olan kadınlar vardır. İyi bir aile, sevgili yada koca, iyi bir eğitim, mükemmel bir iş, kariyer ve para sahibidirler. Yok yoktur, ama bunlar çok azdır. Bu en kadınların zaten hiç mi hiç şansı yoktur, maalesef. Her zaman yalnız, kendi gibi düşünen bir tane dostu ve sevgili yada kocası vardır. Sessiz ama sessizliği bile mühür gibidir... Bu kadınlar mükemmel birer endir. Kimseyi takmaz, başkaları onu ilgilendirmez, duymaz, dinlemez, hep kibar, bağırıp çağırmayan, son derece zarif ve asil, yalnızlığı, sahteliğe tercih edip yaşayanlardır. Aklını gereksizliğe çalıştırmayıp, alet olmayıp, olduğu yerde saymak yerine, akıp giden zamanın ardından, emin ve yeterli bir gülümsemeyle bakabilmek, yaşamın ta kendisidir onlar için. Her zaman başarı ve mutluluğun anahtarı halleriyle, pek çok kadına örnek olmaktan ziyade, deli gibi kıskanılan ve umursamazlıklarıyla pek çoğunun kendini yiyip bitirmesine neden olanlardır. Yarattığı etkinin farkında, ama hiç farkında değildir üstelik. Bununla yaşamayı öğrenmişlerdir. (En kadınlar için halk arasında üretilmiş en mütevazı anlatım, burnu büyük yada poposu kalkık olmaktır)

Bir de hiç bir gruba dahil olmayan kadınlar vardır, güzellik yada çirkinlikleriyle değil, kendiliğiyle çıkarlar ortaya. Hepsi ayrı vasıflarda, tek başına bravo dedirtir. Komplekslerinden arınmayı başarmış, hayatta mutlu olduğu şeyleri iyi saptamış, kendini iyi yönlendirip, geliştirmişlerdir. Eleştirileri duymamazlıktan gelmeyip dikkate almışlar, öz eleştiri yapabilmişlerdir. E haliyle bunun çok faydasını da görmüşlerdir. Her şeye bir anlam verebilirler, anlamsızlık diye bir düşünceleri yoktur, her şeyin mutlak bir nedeni vardır diye düşünüp, herkesi olduğu gibi kabul ederler. Çok okur, çok yazar, araştırırlar. Tüm bunlardan elde ettiklerini kendine saklamayıp, paylaşırlar.

Aslında bu kadınlar, birazda boş vermişlerdir. Boş vermişlerdir çünkü, kim dost kim değil iyi analiz edebilir ve çıkardıkları sonuç karşısında ne kadar da az olduklarını görür, kendi içinde kalmayı, kalabalık yada çeşitli olmamayı seçmiş olmanın doğruluğunu bir defa daha anımsayıp, diğer hallerde de şaşırmazlar. Azınlıktırlar kadınlar içinde. Azınlık olduklarının farkında ve kendi gibi kadınlarla dostluk kurmayı ve korumayı başarırlar. Çünkü onlar tüm bunları biliyorlardır.

Şeytan kadınları anlatmayayım değil mi ? Hem güzel, hem zeki, hem şeytan... Üçü bir arada acayip tehlikeli...

Sakın ola ki böyle kadınlar yok demeyin, bunların hepsi gerçek olup, benim kendi gözlerimle gördüklerim, başıma gelenler ve yakınımda bulunan insanların örneklerinden oluşmuştur. Ve yumuşatılarak anlatılmıştır. Yani bu kadınların hepsi gerçek, yaşıyorlar ve her yerdeler. Dost muyuz, değil miyiz kısmını ise artık gerçekten bilemiyorum.

Kadınlara dair tiplemeleri çoğaltmak çok mümkün olmasına rağmen, bu kadarla sınırlamayı daha doğru buluyorum. Nasıl olsa herkesin her şeyi çok fazla bildiği bir hayatta, bazen az biliyor olmak, ağrısız başa ağrı vermemek adına sağlam bir doğru kabul edilebilir pekala...

Ebru Kargın
ekargin@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Görmüş Geçirmiş Kahveci : Kemal Duykan

Türkiye ne İstiyor?

Bugün 18 Ocak 2004. Yine çalkantılı bir dönem yaşıyoruz. Önümüzdeki günlerde MGK toplanacak ve Kıbrıs konusunda nihai tezimizi belirleyecek. Bu arada yüksek rütbeli askerlerimizin çok gergin oldukları verdikleri demeçlerden anlaşılıyor. ”Kıbrıs’ta çakıl taşı bile vermeyiz, nöbetteyiz!” diyenler var.

Bir taraftan da darbe kışkışçıları yine yayılım ateşinde. Kıbrıs konusunun karşılıklı fedakârlıklarla çözümlenmesinden yana tavır koyanlar vatan hainleri olarak damgalanıyor.

Kavga Kıbrıs üzerinde yoğunlaşıyor gibi görünüyorsa da değil,asıl kavga AB konusunda yoğunlaşıyor. Türkiye AB’ye girerse, bugün sahip oldukları konunda kalamayacak olanlar, kendi aralarında müthiş işbirliği ve AB’ye karşı şiddetli direnç gösteriyorlar.

AKP Hükümeti AB’ye girmek için ciddi savaşım veriyor. Yıl sonunda AKP Hükümeti AB için tarih alamazsa işi bitik demektir. Bunun da farkındalar.AB dışında kalan bir Türkiye’de AKP’nin siyasal geleceği yok gibi…

Peki Türkiye AB’den ne istiyor?
AB’ye girmek için tarih istiyor.
Başka?
Başka hemen hiçbir şey istemiyor. Başta Almanya olmak üzere AB zenginlerinden para istemeyeceğini Başbakanımızın ağzıyla duyurdu.Yani Yunanistan gibi AB desteğiyle miyar dolarlara kavuşamayacak Türk ekonomisi.Bundan artık umudunu üzdüğünü bizzat Türkiye kendisi seslendiriyor. AB zenginlerinin birinci korkusu böylece atlatılabildi.

AB’nin ikici büyük korkusu Türk işçilerinin serbest dolaşım hakkıydı.Türkiye bundan da vazgeçti. Daha doğrusu bu konuyu ertelemeye, geniş zamana yaymaya razı olacağını duyurdu.

Bütün bunlara rağmen AB Türkiye’ye “hayır” der mi?
AB kendi çıkarını düşünüyorsa “hayır” dememesi beklenir. Ancak yıl sonunu olabilecekleri bugünden kestirmek hiç de kolay değil. Yıl sonuna kadar daha çok sular akacak bu değirmenden.

Mayıs’a kadar Kıbrıs konusu gündemin birinci maddesi olmayı sürdüreceğe benziyor. Dananın kuyruğu yıl sonunda kopacak.

Bu arada AB’den dışlanan bir Türkiye’nin nereye yöneleceğini şimdiden hiç kimse kestiremiyor.

Umarım 2004 Türkiye için umudun başlangıcı olur da bir uçtan diğer uca siyasi savrulmalardan kurtulur.

Kemal Duykan
kduykan@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Rengarenk: Tuba Çiçek

Sürpriz..!

e yazarım ben şimdi !

adını koymadan yazarım..

sana sormadan, seni bilmeden, sen gelmeden, tenine sinmeden, kokuna esir olmadan, ismini fısıldamadan, koynuna yazılmadan da yazarım...

gizine kanmadan, meşkine dolanmadan, kelamım sürçmeden, şarkım bitmeden, kafiye tutmadan, istemeden yazarım...

e çizersin sen şimdi !

usul usul çizersin..

bana sormadan, adımı anmadan, yamacıma sığınmadan, canın yanmadan, karşı koymadan, sevdayı yormadan da çizersin...

renkler incinmeden, tuval solmadan, gölgeler üşümeden, desenler düşmeden, portreler benzemeden, mezatlar bitmeden çizersin...

e biz severiz de şimdi !

geçmişi sile sile severiz..

bi heves severiz, bi tuhaf severiz.. vuslata hasret, kıyılara çarpa çarpa da severiz.. ölmeden severiz, ağlamadan da.. hata yapmadan, günaha yakın severiz.. zincire vurmadan, vurulmadan da severiz.. hesapsız, formülsüz severiz.. katil olmadan, kadavra olmadan da severiz.. özlemeden, ağrımadan severiz..

danışıksız da oluruz biz şimdi.. görürsün sen !

* * *

e kanarım ben şimdi !

bi çocuğun elma şekerine kandığı gibi kanarım.. adım gibi, can gibi kanarım.. helalimmiş gibi, benmiş gibi kanarım.. gönüllü gönüllü, bile bile ladese kanarım.. nazarına kanarım, edana kanarım.. kerbelana da kanarım belki..

e yanarım da ben şimdi !

harına yanar, közüne eklenirim.. sözüne kanar, yamacına yanaşırım.. ülkene varır, güneşine yanarım.. yangın olur seni de yakarım belki..

e sorarım ben şimdi !

notalara, dizelere sorarım.. bebelere, ninelere sorarım.. ona, buna sorarım.. geçmişe, geleceğe sorarım.. şimdiki zamana yorarım herşeyi belki de..

e şımarırım da ben şimdi !

var'a, yok'a şımarırım.. gelene, gidene şımarırım.. bilene, bilmeyene şımarırım.. öfkene, sevmene şımarırım.. kalmana, gitmene şımarırım... bi fırsatını bulursam seni de şımartırım belki..

belli mi olur, buseleniriz de biz şimdi... bak gör !

Tuba ÇİÇEK
tuba@kahveciyiz.biz

KONTRA MİZANA : Tamer Soysal

TAVUSKUŞU İLE KOBRA

Horoz, son anda yine kaçmayı başarmıştı. Yine, asiler onu yakalamak istemişlerdi. Yakalanmamalıydı, çünkü onların öğle yemeği olacaktı. Kral Nesruk bunu duysa, o asilerin hemen boynunu vurdururdu. Ama, artık herkes başına buyruk hareket etmeye başlamıştı. Nasıl duyurabilirdi ki.. Yine ormana gitti, ağaçların arasına.. Onu bekliyordu. Biraz dolaştı, çalıları karıştırdı. Ardından uzaktan bir renk cümbüşü görüldü. Her zaman ki güzelliği ve asaleti ile geliyordu. Her zaman beklediği ağacın yanına doğru yürüdü ve bekledi horoz. Tavuskuşu sonunda gelmişti. Yine ona dert yanacaktı. Çünkü o kutsaldı. O farklıydı, güzelliği ve zerafeti ile farklıydı. Ama nedense pek konuşmazdı. Daha çok susardı. İşaretler ile anlatırdı söylemek istediklerini. Tam da tanrıya yakışacak bir vakarı vardı. Susması bunu azaltmıyor, aksine daha da artırıyordu.Horoz ile olan ilişkisi de sürekli olduğu için, artık birbirlerini anlayabilecekleri bir dil geliştirmişlerdi kolaylıkla..

- Ey ulu Melek Tavus, yine beni yakalamaya çalıştılar. Hani beni yakalamak ve yemek yasaktı.
- Evet, yasaktı horoz. Ama bu kuralı ben koymadım. Bunu beni tanrı yapanlar istedi.
- Ama ben de sana benziyorum. Bu size saygısızlık olmaz mı? Yani beni yemeleri..
- Bana kalsa, olmaz. Niye olsun. Sen horozsun. Ben tavuskuşuyum. Ama beni tanrı yapanlar, senin gibi düşünüyor. Bana saygısızlık olmasın diye, seni de korumaya çalışıyorlar.

Evet, Tavuskuşu bir kuştan beklenmeyecek derecede rasyonel bir cevap vermişti. Tavuskuşu adeta hikaye kalıplarını zorluyor ve yazarı zor durumda bırakıyordu.

Tavuskuşunun bahsettiği insanlar 'yezidiler' adı verilen ve kendisine "melek tavus" diyerek tapan insanlardı.

Horoz, beklediği desteği alamamıştı tavuskuşundan. Sürekli tedirginlik içinde yaşamaktan, gün ağarmasını dahi göremez ve haber veremez olmuştu.

Tavuskuşu yine dolaşmaya başladı. Horoz onun umurunda değildi. Başka dertleri vardı. Yavruları olmuştu. Ama o başka bir dişiye kur yapma işleri ile meşguldü. Ne de olsa onun cinsleri için bu garip bir olay değildi. Onu düşünüyordu. Böyle dalgın ormanda dolaşırken, bülbülü gördü. Ne de güzel şakıyordu. Hep öyle şakımak isterdi. Ama kendi sesi çok çirkindi. Kaza ile ses çıkaracak olsa, ormanda bir uğursuzluk ortamı oluşurdu. Karga'nın bile sesinden kötü olan sesi onun için dertti. Oysa kuyruklarının güzelliği ona eşsiz bir güzellik katıyor ve bütün kuşlar tarafından kıskanılıyordu. O ise bunu değil, sesinin çirkinliğin düşünüyor ve üzülüyordu. İnsanların bir kısmı tarafından ona tanrı denilerek tapılması bile onun umurunda değildi. Çünkü ormanda onun sesini duyanlar ondan kaçmaya başlamışlardı. Sesini duyurmadan sınırlı olarak haberleşebiliyordu. Horoz ile kendilerince bir işaret dili geliştirmişlerdi. Ne yapmalıyım dedi, kur yapacağı dişiyi düşünüyordu. Ama artık bunalmıştı. Buna bir çare bulmalı ve o eşsiz güzelliğine eşsiz bir sesi de eklemeliydi. Ormanda yürümeye devam etti. Yuvasından uzaklaşmaya başlamıştı. Bir çalılığın yumuşak bir yerine yattı ve uyudu.

Uyandığında bir ses duydu. Bir yılan sesi gibiydi sanki. Bulunduğu yerden gözetlemeye başladı. Evet bir yılandı. Hem de ormanın en asil hayvanlarından ve baş düşmanlarından, kobra idi bu gelen. Kobra bir köşeye çekildi ve kıvrıldı. Çevresinden geçen tavşana hiç aldırmadı bile. O da düşünceliydi. Tavuskuşu buraların tanrısı idi. Ama bu bölgelerde Kobraların da asaleti fazlaydı. Belki bana birşey yapmaz. Ne de olsa 'tanrıyım' dedi. Kobranın yanına doğru yürüdü. Kobra yerde kıvranmış yatıyordu. Baktı bir çift ayak. Kobra gülmeye başlamıştı. Biraz önceki durgun ve üzgün hali gitmiş sadece gülüyordu. Zavallı Tavuskuşu ona dert yanmak için ve dert dinlemek için yaklaşmıştı. Ama kobra ona gülmüştü. Sesimi mi duydu acaba dedi. Kobra'ya neden güldüğünü sordu.

- Hiç güleceğim yoktu. Kusura bakma, ayaklarını görünce..
- Nesi varmış ayaklarımın?
- Çok büyük ve çirkin ayakların var.

Tavuskuşu birşey demedi. Düşündü. Daha önce bunu ona kimse söylememişti. Sesini düzeltmeye çalışırken şimdi de ayakları.. Kızdı, sen kendine bak, diyebildi..
Kobra, "evet doğru söylüyorsun. Ben sürüngenlerin en aşağılıyım."

- Ama sen çok ihtişamlısın.
- Hayır melek tavus. İhtişamıma bakma. Silahım olmadan ben ne işe yararım.
- Nasıl?
- Silahım yani, zehirim yok. Zehir torbacıklarımı aldı insanoğlu.
- Önce horoz sonra sen. Bu insanlar ne istiyor sizden?
- Benim zehirimi alıyorlar. Sonra da korkutuyorlar. Sürekli korku ve şüphe içinde yaşıyordum. Kaçtım.

Kobra'yı yakalamışlar ve zehir torbacıklarını almışlardı. Hintliler, onu bir sepete koyuyorlar ve çaldıkları müzik eşliğinde onu dans ettiriyorlardı. Zavallı kobra, dans ettiğinin farkında bile değildi. Çünkü müzik sesini duymuyordu bile. O sadece sürekli tekrarlayan hareketlere karşı bir savunma mekanizması geliştirmişti. Sürekli sepetten çıkıyor ve heybeti ile düşmanını uzaklaştıracağını düşünüyordu. Müziği duyamazdı çünkü o doğuştan sağırdı. Bütün ataları gibi ve bütün diğer kobralar gibi. Kobralar sesi duyamazlar ama algılayabilirlerdi. Çok keskin gözleri sayesinde tehlikeyi de anında algılayabilirlerdi.

Birlikte yürümeye başladılar. İkisi de yaşama isteklerini kaybetmişlerdi. Tavuskuşu, aynı anda pek çok çelişkiyi yaşıyordu. Bir yandan ona tapan ve onu kutsal sayanlar.. Ama o kutsallığa layık olmadığını düşünüyordu. Hep güzel bir sesi olsun isterken, şimdi bir de çirkin ayaklarını düşünüyordu. Ama onun için daha önemlisi dişisine kur yapmak, diğer hemcinslerini geride bırakmaktı.

Zavallı Kobra da da benzer düşünceler vardı. Bazı bölgelerde ona da kutsallık atfediliyordu. Oysa o ormanları seviyordu. Özgürce yaşamak ve avlanmak.. Ama artık ne o eski kıvraklığı kalmıştı. Ne de korkutucu zehiri...

Çimenlerin hemen kenarında bir kaplumbağa onları gördü ve iyice saklandı. Önce onlara doğru iyice baktı. Bir dünya güzeli: Tavuskuşu.. Ne de güzel tüyleri vardı. Rengarenk ve mükemmel tasarımları ile ne de güzeldi. Nasıl da kırıtarak yürüyor, diye düşündü. Peki, o heybetli Kobra, yoksa bu güzele aşık mı olmuştu. Nasıl da arkadaş gibi birlikte yürüyorlardı. Kobranın kıvrımlarına baktı ve adeta meydan okurcasına yukarı süzülüşünü izledi kaplumbağa.. Sonra onların biraz yaklaştığını görünce kabuğuna çekildi kaplumbağa. Ve derin bir iç geçirdi. Birde kendi halini düşündü. Çirkin, ağır ve sürekli taşımak zorunda olduğu evini.. Keşke, tavuskuşu kadar güzel ve kobra kadar güçlü olabilseydi, belki o zaman mutlu ve tasasız bir hayat sürebilirdi. Böyle düşündü kaplumbağa. Ama sonra aklına tavşan ile olan yarışı geldi. Nasıl da geçmişti kendisinden çok daha hızlı olan tavşanı.. "Oğlum, saçmalama o bir hikaye" diye geçirdi içinden.. Ama yine de umutlu olmalıydı, görünüşe aldanmamalıydı. Yağmur başlamıştı. Tavuskuşu ile kobra sığınacak bir yerler aramaya başladılar. Kobra, yağmurdan nefret ederdi. Kaplumbağa ise kabuğunda düşünmeye devam ediyordu...

Tamer Soysal
tsoysal@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Kahvecigillerden : Aysın Koşan

TARÇIN

Kalkan Maceraları; Sahne 7.. : -))

Kalkan 'da yazın çalışacak bir iş bulmak pek kolaymış. Yeter ki apoletlerini şehirde bırakabilmiş ol. Ben de öyle yapan nadirler arasında olmanın haklı gururuyla kendime bir iş yarattım ve paşalar gibi tüm sezonda ki bu altı ay boyunca günde 12 saat demek oluyor, çalıştım. Bizim evde kim çalışmıyordu ki? Cadı kız isimli arabam acilen kiraya verildi. Çiçeklerim iyi açmak zorundaydılar. Ektiğim biber ve domatesler çabuk olgunlaşmalıydılar ki eve yorgun argın gelen ben dalından kopardığım bir tanesiyle keyfimi yapabileyim. CD çalarımın bozulma şansı hiç olmadı. Hani bir kere bile yaw bugünlük tatil olsa diyemedi garip. Kesilen Elektrik Bayramları dışında. Herneyse; bu sefer konumuz Tarçın.

Tarçın; namı değer kabayenge Yosun'un oğlu. Biricik 4 kızından sonra tek oğlu da diyebiliriz. Yosun; Kalkan da tarih yazan kedilerden bir tanesi bu nedenle onu biraz anlatmadan geçmek istemem. Yosun 'un yaşam sürmüş olduğu sokağa taşındığı günden bu yana henüz bir tek köpek hasar almadan geçebilmeyi başarmış değil mesela. Kurduğu tuzaklarla köpekleri ağına düşürüp kimi zaman bir tenteden üstlerine atlayarak, kimi zaman uyuma taklidi yapıp yanlarına gelmeleri bekleyerek ... çeşitli kereler tacize uğrattığı için ona kaplan parçası da diyenler var tabii. Görünümü fazlasıyla narin olup, ismini aldığı yeşil gözlerinde ki uysal ifadeyle bağdaşmayan bu ruhiyat herkes tarafından kısa zamanda öğrenilmiş.

İşte bu dişi kaplan niteliğinde ki Yosun 'un bahar mahsulleri arasında kendine yer edinebilmiş tek erkek yavrusu olan sarı tekir kılığına girmiş tosbaa da bizim Tarçın oluyor. Yakın arkadaşım olan sahibinin ısrarlarını kıramayıp sürmeli gözlü, nazlı, caanım yavrudan vazgeçerek burnu akan, tek gözü kapalı, saniyede 3 kere hapşırarak rekor kıran, kedi olduğunu iddia ettikleri avucumun içine sığabilecek ebatlara sahip canlının yeni sahibi (ki ben kurban demeyi tercih ederim) oldum. Eve götürürken içine koyduğum kutuda çıkardığı o garip hırıltılı sesi sayesinde yolda rastladığım bütün İngilizler 'in ilgi odağı olmuştuk. Onlar bir çeşit Gremlins aldığımı sandılardı öncesinde ama kutuya bakıpta kırpık Tarçın Tosbaa sını görünce pek bir şaşırmışlardı. Ve beni, bu acayip canlıyı gözetimim altına almaya cesaret etmemden dolayı kutlamışlardı. Bense sevgili arkadaşımın hatırını kıramamanın bana neye mal olduğunu düşünüp durdum uzuunca bir süre.

Bizim Tarçın kısa zamanda semirdi tabii ve ilk iş ne olabilir?? Evde sallanma eğilimi gösteren tüm perde, örtü, ... vs nin üstüne tırmanmakla idmanlara başladı. Gecenin bir yarısı kopan patırtının ardından bana bakıp ama ben yapmadım ki o vazo da bir gariplik vardı derdi her seferinde. Gel zaman git zaman; Tarçın 3 aylık olduktan sonra köyde doğayla kucak kucağa yaşamasına evde ki tüm çiçekler, sağlam kalmış eşyalar ve ben karar verip onu terasta bırakmaya başladık. Önceleri biraz endişelenmedik değil tabi, hani bizim minik tosbaa becerebilecek miydi acaba köpeklere tenis topu olmadan, horoz abilerinin hışmına uğramadan, sırf merakı yüzünden bir arabanın tekerinde çıkartmaya dönüşmeden yaşamayı?

Tarçın dışarıdaki sedirin üstünde ben perdenin arkasında bir kaç gece sabahı sabah ettik birlikte. Fakat gündüzleri aynı şeyi yapmak mümkün değildi. Ben sabahın müstesna bir saatinde iş yerine gitmek zorunda olduğum için onu kaderiyle başbaşa bırakmak zorundaydım. Biraz vicdansızlık gibi düşünsemde köyde yaşayan bir kedinin ev minderinde büyümesini doğaya aykırılık olarak adledip kendimi sakinleştirmeyi başardım. Bahçede onca ağaç, ot, böcek varken Tarçın 'ın bir şehirli edasıyla evde oturup makarayla oynaması garip geliyordu çünkü. O da tabiatın nimetlerinden yararlanmayı öğrenmeliydi. En doğal hakkıydı. Bu konuda atladığım bir şey vardı ki ben yıllardır köpek bakan biri olarak bir kediye nasıl davranılması gerektiğini unutmuştum çoktan. İşte bu yüzden de Tarçın hiç bir zaman pisi pisi nin ne anlama geldiğini bilemedi çünkü onu hep ıslığın ardından gel oolum 'la çağırdım. Oyunlarımız bile biraz farklı olduğu için tırmalamak yerine ısırmayı tercih eden bir kedi oldu çıktı başıma. İşin en güzeliyse biraz palazlandıktan sonra beni hergün işe bırakıp akşamları yokuşun başında karşılaması olmuştu. Bir de arabaya düşkünlüğü vardı ki bizim kız ne zaman kapının önüne park edilse gider üstünde yatar sabaha kadar onu beklerdi başında. Bu meramını erkekliğine verdim gerçi. : -)

Bir vakit yolumun üstünde olan evlerden birinin İngiliz sahibesi beni yakaladı. Hanım efendi lütfen kedinizi alır mısınız dedi. (Tabii kendi lisanında) Hangi kedi? ne kedisi ? diyecektim ki bir baktım bizim Tarçın evin içinde yatmış bir mindere bir güzel şekerleme yapıyor. Sonrasını hanımdan dinledim tabii. Meğer beni işe bıraktıktan sonra bu eve gelirmiş. Evin babasını kafaya almış haspa, hanımın sokak kedileri için koyduğu yemekleri afiyetle miğdeye indirirmiş. Sonra çiçeklikten 2. kattaki kütüphaneye tırmanıp evin babasının kucağında uyurmuş. Ne diyeceğimi şaşırdım. Peki ben Tarçın ile bir konuşayım bu konuyu demek geldi içimden ama .. kadın bana kızar diye diyemedim tabii. : Yaw ben ne yapabilirim ki bu kediye?? O bir düzen tutturmuş kendine göre bu evi de gözüne kestirmiş. En iyisi siz bir daha gelirse kovalayın da buldum çareyi.

Çok değil 2 gün sonra yorgun geçen bir günün ardından bir kaç dostla içilen bira masasında Rıfat Beyin hikayesinde karşılaştık yine Tarçın'la. Rıfat Bey akşamları 1 saatlik ev molasında yaptıklarını anlatıyordu o sıra. Ailesi Ankara'da olduğu için pek bir isteksiz bir iki lokma bişiyler hazırlar alelacele onları tükettikten sonra duşunu alıp üstünü değiştirip mesaisine geri dönermiş. Pek çoğumuzun yaptığı gibi. Ama son 1 aydır bir arkadaşı olmuş. O ne zaman sofrayı hazırlasa ortaya çıkan, onun ile birlikte yediğine ortak olan, ardından kucağında pinekleyen sarman bir kediymiş bu. Ama ne akıllıymış o kedi her gün aynı saatte gelip yemeğini yermiş, biraz oynayıp çeker gidermiş. Kim olabilir??? Elbette bizim tosbaa... Ben bütün gün iş yerinde endişelene durayım, bugün horoz abiden gaga yedik mi? Merakımız yüzünden kuyruğu arabanın tekerine mi bıraktık diye. Meğer bizimkisi sabah kahvaltısının ardından akşamüstleri sofra kurdurup muhabbet edermiş. Kahvaltılar İngiliz teyze de akşamlar Rıfat abi de. Öğlenleri kim bilir ne yapmakta ? Sevineyim mi kendine kapı bulduğuna? üzüleyim mi herkesin mutfağına musallat olduğuna bilemedim.

İzinli olduğum bir gün Tarçın ı takip etmeye karar verdim. Ben evden çıktıktan sonra Tarçın bey önce beni işe bırakıyor, ardından İngilizin evinde hanım içerideyken kocasına biraz cilve yapıp mama kabındakileri miğdeye indiriyor. Duvarlarında biraz güneşlenip eve doğru yollanıyor. Yolda beyaz bir dişi kedinin olduğu bahçede oyun oynanıyor. Tarçın efendi kendisini bu genç kızımıza bir güzel temizletiyorlar. Ardından bizim evin terasındaki sedirde asma altında güneşleniyor. Sonra yan komşum olan Pınar ın evine gidiyor. Kapıyı aç diye sesleniliyor. Açılan kapıdan içeriye dalınılıyor. Mutfakta kendisine ikram edilen süt içiliyor. Evde biraz salınıldıktan sonra bizim evin bahçesindeki kümeste civcivlere idman yaptırılıyor. Akşamımız malum. Rıfat abi kendisini çilingir sofrasında bekliyor. Gece de anne eve gelince bir güzel azarlanılıyor. Nerede kaldın, ben acıktım .... diye bağrılınıyor.

Ohh! Ne alaa memleket. Bizim Tosbaa kendine bir hayat kurmuş ki sırf öyle yaşamak için tası tarağı toplayıp göçmüşüz Akdeniz kıyısına. Biz beceremedik böylesini walla..

: -))

AYSIN
aysin@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Funda Güven

SADECE SEN GİTTİN

Günaydın sevgili, bu sabah bembeyaz bir örtü düşmüş toprağa, beyaz umutlar, yeni sayfalar gibi... Beyaza uyandım bu sabah. Penceremden dışarı baktığımda tüm karalar aklandı birden, tüm hüzünler silindi, tüm lekeler yıkandı. Yüreğimde minik bir şömine yandı, çiçekler açtı içimde. Sonra ilk etkisini yitirdi bu mutluluk ama yok olmadı...

Toprağı beyaza boyayacak kadar bir soğuk varsa mümkün mü üşümemek diye düşüneceksin, mümkün mü mutlu olmak? Evime sığındım işte, sıcak evime.

İçeriden farklı görünür dışarısı bilirsin, içimiz farklıdır dışımızdan bilirsin, baktığında sapasağlam insan dersin ama yüreğinden kanlar akar bilirsin.

Şimdi penceremden dışarısı acı çekiyor gibi görünmüyor ama aslında ağaçlar üşüyor değil mi? Yapraklarını savuralı epey olmuştu zaten, çıplaktılar, terkedilmişlerdi, koca bir kalabalık içinde yapayalnızdılar, mecburi bir razı oluşa geçmişlerdi ve şimdi bir de buzla kaplandı o yeşile hasret gövdeleri, çiçekler çıkamaz oldular evlerinden dışarı. Kuşlar şarkılarını söyleyemez oldular dallarında. Yine de boyunlarını eğmedi ağaçlar, çünkü biliyorlardı, umutlu olmak gerekti, göğüs germek gerekti... Yaz bir gün gelecekti...

Bana da kendi pencerelerinden bakıyor insanlar, dedim ya dışardan bakıldığında görünmez insanın da içi. Ama sen bilirsin, tanırsın beni, bir sözümden, bir gülüşümden tanırsın, bir an dalıp gitsem anlarsın bir şeye sıkılmıştır canım, durduk yerde bir şiir okursam sana, bilirsin her yer güllük gülistanlıktır. Bilirsin işte, gerek var mı anlatmama?

Bildiğin insanı bırakıp gittin, giderken bile öyle asildin ki, çırpındın üzülmeyeyim diye, benden çok sana zor geldi belki de! Öyle şefkatle anlattın ki derdini, insan nasıl kızabilirdi sana, insan nasıl kıyabilirdi? Ben de kıyamadım zaten, karşı koyamadım, yanlışsın diyemedim, kendince haklıydın anladım, sen anlattın ben dinledim, hayatı zorlaştırmamaya çalıştın benim için, sadece gittin. Bir valiz aldın yanına ve gittin. Her şeyi o valize nasıl sığdırabildiğini düşündüm önce ama sonra anladım ki her şey benimle kaldı, sadece sen gittin...

"Düzenini bozma, ben giderim" dedin, yine yanlışsın diyemedim...

Şimdi bu evde senin başını koyduğun yastığa sarılarak uyuyorum, şimdi senin en sevdiğin yemek takımını kullanıyorum, şimdi senin rengini beğendiğin havlulara siliyorum yüzümü. Tamir ettireceğine söz verdiğin bozuk ütüyle ütülüyorum giysilerimi, yastığının kılıfını hala yıkamadım ki ütüleyeyim, "sen" kokuyor hala inanmazsın ya da ben koktuğunu zannediyorum.

Televizyon hala aynı yerde duruyor, yatak odasının kapısını açarken hala halıya takılıyor kapı, Bodrum'dan aldığımız biblolar aynı yerde, ben aynı evdeyim, istediğin gibi bozmadım düzenimi, sadece sen gittin.

Her zaman bir hüzün vardı zaten bu işin içinde, her zaman bir korku vardı...
Yine bir sabah o hüzünle merhaba dedim güne. Ağaçlar sarı sarı altınlarını döküyordu, ben başımı pencereye yaslamış düşen her bir yaprak için ayrı bir hikaye uyduruyordum, milyonlarca hikayem var anlatacak, hepsi hüzünlü.

Çok geçmemişti gidişinin üzerinden ya birkaç gündü ya da birkaç yüzyıl, tam hatırlayamıyorum, gökyüzü ıslatmaya başladı toprağı, ben yine başımı pencereye dayamış seni düşünüyordum. Aslında nasıl düşündüğümü hatırlamıyorum, daha çok eski günleri hatırlamaya çalışıyordum sanırım, bugününe kafa yormadım hiç nedense.

Ve şimdi ise, bembeyaz kara toprak, nedir bu toprağın çektiği bilmem ki.

Göz alabildiğine beyaz, göz alabildiğine umut bu sabah. İşin sırrı ne sabahta ne toprakta bilirim ama bembeyaz uyandım işte...

Ve bu sefer keyif de almak istiyorum biraz, acı çekeceksem de sensiz gelen yılın ilk karını izlerken, adam gibi çekeceğim acımı da. Yüreğimde yangınlar sönmek bilmese de yağan şu lapa lapa kardan zevk almayı bileceğim.

Bu sabah ne yapacağım biliyor musun sevgili ? Koltuğumu pencereye biraz daha yaklaştıracağım, sonra yüzümde bir tebessümle mutfağa gideceğim, ocağın altını yakacağım, su ısıtacağım kendime kadar, malum yalnızım !

Güzelinden bir fincan çıkaracağım, iki kaşık kahve koyup sıcak suyu eklerken yayılan kahve kokusunu çekeceğim içime, bir parça süt ekleyeceğim şeker niyetine. Sonra oturup pencerenin kenarındaki koltuğuma, ağaçların, toprağın, kuşların ne hissettiğinin farkına varmadan, lapa lapa yağan karı seyrederek sıcak kahvemi yudumlarken keyifle seni özleyeceğim...

Funda Güven

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not:Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, aşağıdaki adresten tek tıklamayla zevkle okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın... Ayrıca bugünden itibaren duygu ve görüşlerinizi yorum olarak yazabilirsiniz.
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_1.asp

Devamı yok. BİTTİ

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Dost Meclisi

Fotoğraf: Berrin Cerrahoğlu

<#><#><#><#><#><#><#>

Kahve Molası, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir.
Kahve Molası bugün 4.052 kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

...

Duman dolana dolana çıkıyor tepelere,
İs ve iz bırakmadan.
Göklere gönüllere..
Kokusu bitmiş yok olmuş
Karışmış nefeslere
Yakmadan yıkmadan acıtmadan..
Bilinmez daha nice nerelere...
Kim derdiki bu duman
Yakmaz yıkmaz is yapmaz.
Kim derdiki bu duman
Anmaz sormaz rengini vermez diye
Kaybolmuş derinlerinde,
Bitmiş nefeslerinde
Sıcak bedeninde
Var olmaya yüz vurmuş.
Harlardan serinlere durmuş
Kimsesiz yalnız ve üzgün şimdi..

Osman Taplamacı

Yukarı

Biraz Gülümseyin

Gerçek mi değil mi anlayamadım, belki siz anlarsınız...

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.tdk.gov.tr/tdksozluk/sozara.htm
Bazı kelimelerin anlamlarını tam olarak öğrenmek için genellikle yanımızda sözlük taşırız. Bu konudaki en güvenilir kaynak ise Türk Dil Kurumu sözlüğüdür. Anlamını öğrenmek istediğiniz sözcüğü sorgu kutusuna yazıp "ara" tuşunu tıklamanız yeterli olacaktır.

http://www.duygusalzeka.com/Html/makale0602.htm
...Araştırmacılar her ne kadar duygusal zekanın kalıtımsal olduğunu bulsalar da düzenli ve sistemli bir çalışma ile duygusl zeka öğrenilip, geliştirilebiliyor. Sizlere günlük hayata ve mesleki alanda duygusal zekanızı geliştirebileceğiniz 7 önerimiz var...

http://www.danismend.com
..."sorumluluk" kavramı gündelik yaşamımızda pek çok farklı şekilde karşımıza çıkıyor. Yine hepimiz bu kavramı kendi kavrayış düzlemimizde bir şekilde tanımlıyoruz ama, gerçekten nedir bu "sorumluluk"?...

http://www.tekadres.com/tekadres/content/mm1.htm
...Son günlerde iş dünyası her zaman olduğundan daha hareketli; pek çok şirket bünyesine katabileceği yeni profesyoneller arıyor. Üstelik çalışanlar da istekli, pek çok arkadaşınızın iş değiştirdiğini duyuyorsunuz. Siz de iş değiştirme zamanının geldiğini düşünüyorsunuz; ya maaş az geliyor, ya da patronla kavga ettiniz, belki de sadece daha iyi bir iş istiyorsunuz. Peki ama iş aramaya gerçekten hazır mısınız?

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

SetNameToTime v2.1.5 [476KB] W98/2k/XP 30 gün deneme(15$)
http://storcksoftware.com/setnametotime/
Dijital fotoğraf makineleri genellikle resimleri artan sayılar ve anlamsız harflerden oluşan isimlerle kaydederler. Bu programla tüm isimleri tarih ve saat olarak değiştirmek mümkün oluyor. Dijital fotoğraf makinanız varsa deneyin seveceksiniz.

Yukarı

ISSN: 1303-8923
istanbullife.com

Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri